



## **ER:N STARAT NO 8 JA 9 Aada ja lina Pukkila**

Tekstin pohjana on käytetty [Länsiväylä](#)-lehdessä ollut artikkeliä pienin muutoksin.

Kahdella tytöllä on paljon asiaa. He puhuvat innosta, kun saavat puhua ratsastuksesta ja Hektorista.

Hektor Finn on perheen 11-vuotias poni, jonka selkään Aada ja lina Pukkila eivät vielä pääse ilman jakkaraa. Paljon muussa he eivät sitten apua kaipaakaan.

- Hektor on kiltti. Se on iso. Me aloitettiin ratsastus 3-vuotiaina, mutta ei Hektorilla. Ratsastuksessa kivointa on esteet ja kilpaileminen, koska me saadaan ruusukkeita, puhuvat tytöt yhteen ääneen.

Kaksosten äiti **Jarna Pukkila** kertoo, että tytöillä on hirmuinen into lähteä tallille.

- Koskaan heitä ei tarvitse maanitella lähtemään tänne toisin kuin esimerkiksi aikanaan tanssitunnille, selvittää äiti Tuliharjan tallilla Kirkkonummella.

Perheen äiti on ratsastanut pienestä lähtien. Kun perhe asui vielä Ylästössä Vantaalla, näkivät tytöt hevosia lähes päivittäin kodin ympäristössä. Se sai tytöt kiinnostumaan poneista hevosista ja ratsastuksesta.

- Minä koetin vaivihkaa lähteä talille ratsastamaan. Se oli minulle henkireikä lasten ollessa pieniä. Kun tytöt tinkasivat päästä mukaan, en voinut kieltääkään, koska ratsastus on hyvä harrastus.



Siitä äiti ei ole iloinen, että tytöt ovat innostuneet esteistä ja kilpailemisesta. Kisaa seuratessa äidin sydän on syrjällään.

Tytöt myös ruokkivat Hektoria.

- Me annetaan sille hevosen ruokaa ja tehdään mössöä. Sillä on ruokakuppi ja vesikuppi ja oma astia mössölle, tytöt selvittävät.

Aada ja lina eivät siis vain ratsasta. Kaikkeen muuhun hevosen hoitoon liittyvään kuluukin enemmän aikaa kuin itse ratsastamiseen.

- Me siivotaan kakat boksista talikolla. Välillä kakka haisee pahalta, hevostytöt myöntävät.

Jarna Pukkila luonnehtii Hektorin olevan perheenjäsen. Hän myöntää, että onhan se melkoinen satsaus, kun tytöille on hankittu oma poni.

Tytöt selostavat, että tallilla käydään lomalla joka päivä. Heidän mielestään hevosen hoitaminen on melkoisen rankkaa, mutta se ei yhtään haittaa.

- Minä autan mahdollisimman vähän hevosen perushoidossa, jatkaa äiti tyttöjen perään.

Aadalla ja linalla on ikää vasta kahdeksan vuotta. Vielä he eivät voi tulla kaksin tallille, vaikka lähellä asuvatkin. Tie ei ole tarpeeksi turvallinen.

Äiti korostaa hevosen hoitamisen ja ratsastuksen opettavan jälkikasvulle tärkeitä taitoja.

- Vastuun ottamista ja sisukkuutta. He oppivat, että pitää harjoitella ja tehdä kovasti töitä asiansa eteen. Ratsastuksesta saa hyvät eväät elämää varten.

**Petra Rintala** on valmentanut kaksikkoa esteratsastuksessa kahdesta kolmeen kertaan viikossa noin puolen vuoden ajan.

Useimmat aloittavat ratsastuksen koulun ekalla luokalla. Pukkilan kaksoset aloittivat jo paljon varhemmin, joten he ovat ikäisekseen hyvässä vaiheessa.

- Minä aloitin 13-vuotiaana hyppäämään niitä ratoja, joita Evitskogin Ratsastajia edustavat tytöt nyt hyppäävät, Rintala muistelee.

Valmentaja selvittää, kuinka ratsastajan on osattava ohjata poni oikein estettä päin, on osattava arvioida etäisyydet sekä muistettava, missä järjestyksessä esteet tulee ylittää.

- Siinä on kaksi ajattelevaa, joiden tulee tehdä yhdessä asioita. Ratsastajalla tulee olla tuntuma ja yhteys hevoseen.

Valmentaja pohtii ajan näyttävän, mihin tyttöjen kyvyt riittävät ja miten innostus harjoitteluun säilyy.

- Ainakin nyt heillä on jotain järkevää tekemistä, koska tallilla riittää aina touhua. Jos innostus lopahtaa, mietitään sitä sitten. Tarkempien tavoitteiden asettaminen ei ole vielä tässä vaiheessa järkevää, äiti miettii.



Siuntion Kynnarissa kilpailemassa valmentajan kanssa keväällä 2012